

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/161/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713216709
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713216709.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej O. O., nar. XX.X.XXXX, bytom M., O. C. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, AK so sídlom v Košiciach, Stará Baštová 2, IČO 35 569 298, o zaplatenie 355,63 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10C 31/2015-36 zo dňa 4.2.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorá sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 355,63 eur z 8,5 % úrokom z omeškania od 26.8.2013 do zaplatenia. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 69,20 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša. Žalobu považoval za neopodstatnenú a odporujúcu platnej právnej úprave. Uviedol, že žalovaná je chránená ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako spotrebiteľka v zmluve o revolvingovom úvere, ktorú uzavrela so žalobcom. Za neprimerané považoval dojednané zmluvné odmeny za úver a za revolving, ročné úrokové sadzby úveru 68,90 % a ročné úrokové sadzby revolvingu 57,57 % a ďalšie poplatky, ktoré spôsobujú hrubý nepomer medzi poskytnutou výškou úveru a revolvingu a sumou, ktorú má žalovaná vrátiť, čo je výrazne v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Súd prvého stupňa prihliadal na platnú právnu úpravu Občianskeho zákonníka v znení od 1.6.2014 a mal za to, že ide o úžeru, teda takýto právny úkon považoval za absolútne neplatný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a to aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Vzhľadom na úspech žalovanej v konaní a teda aj úspech vedľajšieho účastníka, priznal tomuto vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu) po 26,56 eur za úkon, 2x režijný paušál po 8,04 eur, teda spolu sumu 69,20 eur v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Mal za to, že vedľajší účastník v predmetnom konaní predložil kvalifikované vyjadrenie k predmetu sporu, čím sa pričínil o úspech žalovanej.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka odvolanie žalobca. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, keďže z neho nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na to, že otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Trval na tom, že vedľajší účastník má svoj predmet činnosti vykonávať sám vzhľadom na zákonodarcom priznané určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu. Zákonodarca totižto vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravená na vykonávanie svojej činnosti. Vo vzťahu k svojej argumentácii poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 5/2013. Poukázal na to, že vedľajší účastník v dobe združenia vstupuje do konaní vždy už zastúpený právnym zástupcom a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky. O obsahu konania nemajú žiadnu predstavu a do konania vstupujú len preto, aby sa produkovali trovy právneho zastúpenia. Tvrdil, že právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelné, uplatňuje sa v rozpore so zákonom a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku trovách vedľajšieho účastníka zmeniť a trovy vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník podaním zo dňa 19.4.2015. Zdôraznil, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, pričom poukázal na najnovšie komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku. Vyslovil názor, že účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Náhrada trov nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. V opačnom prípade by vo veciach, ktoré sa prelínajú s predmetom činnosti účastníka nebolo zabezpečené ústavné právo každého na právnu pomoc, pretože potom by sa účastník konania odmietol dať zastúpiť advokátom z dôvodu, že jeho náklady aj keď bude úspešný nebudú nahradené hoci mu právne zastúpenie v každom konaní Ústava SR umožňuje a garantuje v čl. 47 ods. 2.. Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom a preto má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania a nie iba podľa náročnosti prípadu. V súvislosti so správnosťou svojej argumentácie poukázal vedľajší účastník na právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR 3MCdo 30/2012 zo dňa 17.10.2013. Zdôraznil, že ak by mala byť prijatá argumentácia žalobcu tak potom vzhľadom na jeho nepochybne profesionálne vymáhanie pohľadávok by sa malo to isté právo aplikovať aj vo vzťahu k nemu samotnému a aj úkony právneho zástupcu žalobcu, keďže sú podávané hromadne, rutinne by mali byť neúčelné a náhrada trov konania by mu nemala byť priznaná. Navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a trovy odvolacieho konania si neuplatnil.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplávajúcich z § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že občianske združenie - OZ právna pomoc spotrebiteľom vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej. V súvislosti s konaním si uplatnilo náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení.

Súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalovaná mala v konaní plný úspech.

Trovy konania si žalovaná neuplatnila, žiadne trovy konania jej ani nevznikli, ale trovy konania si vyčísliť vedľajší účastník na strane žalovanej, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, keď aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov je potrebné prihliadať aj na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanej kvalifikovanú ochranu a súd prvého stupňa rozhodol v jej prospech. Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.4.2014 podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu podrobne rozpísal podmienky revolvingového úveru poskytnutého žalobcom žalovanej z vyčíslením a prepočtom na percentuálne úročenie s tým, že poukázal, že neprimerané vysoké úroky boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi a preto je zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na judikatúru tak českého ako aj slovenského Najvyššieho súdu a tiež rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Námietky vedľajšieho účastníka považoval súd prvého stupňa za dôvodné a opieral sa o nich aj v rozhodnutí vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že trovy vedľajšieho účastníka v súvislosti s predmetom konania boli vynaložené účelne a aktivity vedľajšieho účastníka súviseli s ochranou spotrebiteľa, keďže žalovaná v predmetnom konaní musela čeliť žalobe profesionála pri vymáhaní pohľadávok zastúpeného advokátom. Keďže v procesne relevantnému vyjadreniu vedľajšieho účastníka k žalobe prostredníctvom jeho právneho zástupcu nemohlo dôjsť bez prevzatia prípravy právneho zastúpenia, aj trovy spojené s prevzatím a prípravou právneho zastúpenia boli vynaložené účelne.

Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca ako veľká silná spoločnosť, ktorej základ tvorí zahraničný kapitál (jediným spoločníkom je holandská spoločnosť) na uplatňovanie svojich nárokov proti spotrebiteľovi - fyzickej osobe, zabezpečila právne zastúpenie s ďalšou obchodnou spoločnosťou poskytujúcou právne služby. V tejto súvislosti, ak by odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, poprel by zásadu rovnosti procesných strán pred súdom.

Odvolací súd s poukazom na uvedené potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a náhrada trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi úspešnému v odvolacom konaní nebola priznaná z dôvodu, že tento si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.